יום א', י"ב בסיון תשס"ה (19 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

היום, **י"ב בסיון**, אנחנו מגיעים לסיום **המסע החודשי של חקר שבטי ישראל**, ומקשרים אותו לתחיית העם בארצו.

=...**קיימת קבוצה של שמות יישובים** שמביעים את זיקת שמו של היישוב לשבטי ישראל באופן כללי, בלי לייחסו לשבט מסוים זה או אחר – אלו שמות של יישובים שנקראו על שם אבנים מאבני החושן. למדים אנו בתורה כי הכהן הגדול היה נושא על חזהו **חושן** זהב משובץ בשתים-עשרה אבנים יקרות, שעליהן היו מפותחים שמותיהם של שנים-עשר שבטי ישראל: "**והאבנים תהיין על שמות בני ישראל, שתים עשרה על שמותם. פתוחי חותם איש על שמו תהין לשני עשר שבט.**" [שמות כ"ח 21]. אבני החושן היו מסודרות בארבע טורים, שלוש אבנים בכל טור. בעשור הראשון לקיום המדינה נקבעו שמותיהן של שלוש מאבני החושן כשמות יישובים: **ברקת**, **נופך** ו**אחלמה**. כל אחת מהאבנים מייצגת אחד מטורי האבנים שבחושן. הטור הרביעי והאחרון זכה לייצוג בשנת 1993 עם ייסוד **שוהם** בסמיכות מקום לשלושת היישובים הקודמים.

ברקת, **נופך** ו**אחלמה** הם יישובים ששמותיהם רבי רבדים. הרובד הכללי ביותר בשמותיהם הוא רובד שמות האבנים; מתוך הרובד הזה נבחר תת-רובד – שמות האבנים היקרות; ומתוך תת-הרובד הזה נבחר תת-רובד נוסף – שמות האבנים היקרות שבחושן של הכהן הגדול. כל אחד משלושת הרבדים הללו נושא משמעות. ליישובים נבחרו שמות של אבנים משום שמייסדיהם עבדו במחצבות האבן שבאזור. אילו רצו נותני השמות להיות קרובים לראליה יכלו לבחור בשמות כמו חלמיש, צור, סלע וכדו', אך בחרו באבנים מאבני החושן **כדי לצרף לאמירה על טיב אדמת הארץ** (אבניה אבני חפץ) **אמירה על טיב אוכלוסיה** – החברה בישראל היא שלם (הוא החושן) חרף השונות הדמוגרפיה-תרבותית של רכיביו (הם השבטים המיוצגים באבני החושן).

היחס בין השלם לרכיביו העסיק מאד את החברה בעשור הראשון לקיום המדינה. הימים היו ימי העלייה של קהילות רבות, שחלקן הגיעו ארצה כמעט בשלמותן, והמפגשים בין התרבויות השונות יצרו לא פעם תסכולים ועימותים. מאחר ש**חוסנה של האומה וסיכויי הישרדותה היו תלויים במידה רבה ביכולתה ליצור מכולם איזה שהוא 'יחד'**, היה אינטרס לאומי לבסס את הדעה שהקבוצות השונות אינן אלא שבטי ישראל השבים למולדתם ההיסטורית. וועדת השמות הממשלתית הציבה על מפת הארץ את השאיפה ל'יחד שבטי ישראל' [דברים ל"ג 5]. לפי שמות היישובים המשקפים את התפיסה המרחבית השבטית, **האומה היא קבוצת שבטים בעלת מוצא משותף שבה כולם הם בניו או בני בניו של אותו אב קדמון**.

בשנת 1952 נקבע הנוהג להדליק משואות בהר הרצל בירושלים בערב יום העצמאות. המשואות יוצרות מבנה של מנורה, אך אין לה שבעה קנים כמו למנורת המקדש, ואף לא תשעה קנים כמו לחנוכייה [כולל השמש. מג], אלא **שנים-עשר קנים**, כמניין שבטי ישראל. נקבע אז שאת המשואות ידליקו נציגים של שתים-עשרה גלויות, שמייצגים כל אחד אזור

"**לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה.**" [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', י"ב בסיון תשס"ה (19 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אחר בארץ, ושכל אחד מהם יכריז 'אני פלוני בן פלוני, איש... מיוצאי גולת... מתכבד להדליק משואה זו של יום העצמאות לכבוד קיבוץ גלויות ולתפארת מדינת ישראל'.
[http://lib.cet.ac.il/Pages/item.asp?item=9246]